

هیرشی ده هزار

جه ننگاوه ره کس

«هیرش بۆسه»

فارس

که مال غمبار له سهری نووسیوه

ناووشووره تمان له ناو میژ و نووسانی جیهانی دا ون
نیسه و له سهر لاپه ره کانی میژ و و باسی نه ته وهی ئیمه
کراوه، که به نازایه تی و جوانمردی ناوی ده رکردووه.

ئه و کتیبه ی که له بهره ستمان دایه رووناکی ییکی
ته و او ده خاته سهر کورده کانی کوردستان که چون
بهره نگاری هیرشه که ی ئه و ده هزار جه ننگاوه ره بوون،
که روویان کردۆته ناوچه که و و بستوویانه به زۆره ملی
خۆراکی خویان و ده دست بینن و ده ستیان کردووه به
تالان کردنی خه لکه که.

پیشه کی:

سهرده میک دلمان به وه خوش ده کرد که بهر له زاین
به پینج سه ده، میژ و نووسیکی گریکی وه ک زهینه فون
«گه زنه فون» باسی کوردی کردووه و به ولاتی
کورده واری دا گوزهری کردووه، ههر چه نده ئه و ساته
زانباری ییکی ئه و تۆمان له بهر ده ست نه بوو، که بزاین
ئه م میژ و نووسه چون هاتۆته کوردستان و چی
نووسیوه، به لام وه ک به لگه نامه ییکی میژ و وی گرنک
مایه ی به خته وهریمان بوو، که ئیمه ی کوردیش

رۆژه‌لانی کۆن خوار کرده‌وه که گه‌شه‌کردنیان له سی
ئه‌وان که‌متر نه‌بوو، دوور نی‌یه که ئەم کتیبه له‌وه‌و
پال پی‌وه‌نه‌رانه بیت که ئەسکه‌نده‌ری مه‌قدونی به‌ره‌و
ولاتی رۆژه‌لانی کۆن په‌ره‌بستنی .

جگه له‌وانه‌ی باس‌مان کردن کتیبه‌که بیه‌یجی
گه‌وره‌ی هه‌یه بۆ‌لی‌کۆلینه‌وه‌ی میژ‌ووی عی‌راق و
جوگرافیا‌که‌ی، که باسی بارو‌دوخی کۆمه‌لایه‌تی و
ئابووری و جوگراف سه‌رده‌می کۆتایی سه‌ده‌ی پینجه‌می
پیش زاین ده‌کات .

ئه‌وه‌ی که لیره‌دا شی‌اوی باسه ئه‌وه‌یه که که‌م که‌س
هه‌یه شتی‌ک له باره‌ی هه‌یره‌که‌ی ئەسکه‌نده‌ری
مه‌قدونی بۆ سه‌ر عی‌راق نه‌زانی که له ب شه‌ریکی
دابری نزی‌ک به شاری هه‌ولیر له‌گه‌ل «دا را» له‌یه‌کیان
داو له ئە‌نجام دا له ئە‌نجام دا سوپا‌که‌ی دارا به‌زی و
شکا، به‌لام زۆر که‌س هه‌یه گوئی له‌وه‌هه‌یره‌ش
فارسی و گریکی نه‌بووه که له ئە‌نازۆله‌وه به‌ره‌و عی‌راق
کشان و له‌گه‌ل فارسه ئە‌خمینی په‌کان که‌وته‌ جه‌نگ و
شه‌ره‌که له سه‌عاتیکی زی‌اتر نه‌خایاندو «کۆرش» ی تیدا
کۆژرا که برای «ئه‌رتحشتا» ی دووم بوو، هه‌ر دوو برا
کۆری «داریوس - ئاسیای بچووکي ده‌کرد، کۆرش
ویستی تاجه‌که له برا‌که‌ی بسینی، بۆ ئە‌م مه‌به‌سته‌ش
سوپاییکی هه‌زار سه‌ربازی ناماده‌کردو
ئیسپارتی په‌کانیش به سوپاییکی گه‌وره یارمه‌تیان دا،
کۆرش بۆ سه‌ر ئە‌رتحشتای برا‌که‌ی هه‌یره‌ش بردو له
مه‌ودای دوو رۆژ دوور له بابل پی‌ی گه‌یشت و له
شه‌ره‌که‌دا کۆژرا، به‌لام گریکه‌کان نوشتیان نه‌هینا،
له ده‌شته‌کانی ئاشووردا بلا‌بوونه‌وه و به‌سه‌ر چیا‌کانی
«کردو» و ئە‌رمینیا که‌وتن تاکو گه‌یشتنه شاری

زه‌ینه‌فۆن هه‌رچه‌نده که بۆ سوپا‌که‌ی خۆی
داده‌تاشی و به‌جۆری باسی ئازایه‌تی و چاونه‌ترسان و
خۆراگرتنیان ده‌کات، به‌لام بیه‌وی و نه‌یه‌وی نه‌ی‌توانیوه
نکولی له قاره‌مانیه‌تی کورده‌کان و خۆبه‌خت کردنیان
بکات له‌پیناوی پاراستنی ناوچه‌که‌یان دا، هه‌ر بۆیه‌ش
ناوی کتیبه‌که‌ی ناوه» ئە‌نا‌باسس Anabasis واته
په‌هه‌ل گه‌ران یاخود پیش که‌وتنی سه‌ربازانه،
مه‌به‌ستیشی سه‌رکه‌وته‌ بۆ سه‌ر شاخه‌کانی کوردستان
پاش ئه‌وه‌ی سوپا‌که‌ی کۆرش شکاو خۆشی له شه‌ردا
کۆژراو گریکه‌کان ریگه‌ی کوردستانیان گرت به‌ره‌له
گه‌رانه‌وه‌یان دا بۆ ولاتی خویان .

ناوه‌رۆک و شی‌کردنه‌وه‌ی کتیبه‌که :

ئە‌م کتیبه بریتی‌یه له چوار سه‌د لاپه‌ره‌ی قه‌باره
گه‌وره، له سه‌ر کاغه‌زی سه‌ی له چاپخانه‌ی زانکۆی
مووسل چاپ کراوه . مامۆستا یعقوب اف‌رام منصور له
ئینگلیزی په‌وه و هه‌ری گه‌راوه‌سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی . وه‌رگه‌ر
سالی ۱۹۶۴ وه‌رگه‌رانه‌که‌ی ته‌واو‌کردوه و مامۆستا فؤاد
سفر سالی ۱۹۶۵ وشه‌ییکی بۆ نووسیوه و کتیبه‌که به‌و
جۆره هه‌ل ده‌سه‌نگینی که له‌وه‌کتیبه میژ‌وویانه‌یه که
ناوبانگیکی جیهانی هه‌یه و میژ‌وونوسی گریکی
زه‌ینه‌فۆن به شی‌وازیکی دل‌کیش و ره‌وان دای‌ناوه . ئە‌م
کتیبه سالی ۱۹۸۵ چاپ کراوه، زه‌ینه‌فۆن قوتابی
فه‌یله‌سووفی گه‌وره «سوکرات» بوو، بیر قوول و، را
راست و، زۆر زاناو‌شاره‌زا بوو، ئە‌وه‌کتیبه‌ی گه‌وره‌ترین
کاری کرده سه‌ر رۆله‌کانی نیشتمان‌که‌ی، ته‌نانه‌ت
وتراوه که ئە‌نا‌باسس په‌نجه‌ره‌ییکی گه‌وره‌ی بۆ یونان
کرده‌وه که به‌هۆی ئە‌وه‌وه سه‌ریان له شارستانیته‌کانی

«تەرابزون»، لەوێ وە بەرەو ولاتەکەى خۆيان بۆى دەرچوون.

ئەوێ لەو نووسینەدا مەبەستمانە ئەوێهە کە پروناکى بخەینە سەر ئەو خال و لایەنانەى کە پەيوەندىيان بە کوردەوێهە هەيە ئەک دوان بە دوورودرێژى لە هەندى مەسەلەى لاوەکى و چۆنەتى شەرەکەى نۆيان کۆرش و براکەى و بەپى پۆست هەندى خال روون دەکەینەوێهە. وا ديارە زەينەفون کتیبەکەى بە ناوێکى خوازاراوهو نووسيوه کە «تیمستوجين» هە ناوى باوکى «جريلوس» ه.

شەرى کوناکساو کوشتنى کۆرش:

چيشتهنگاو بوو کە نزيك بوو بگەنە ئەو شوێنەى کە کۆرش بريارى دابوولى بوەستى کە «پاتجياس» دەرکەوت و سواری و لاخى ببوو کە عەرەقەى دەروابوو بەغار دەهات و يەکسەر بە فارسى و يونانى پەر بە دەم هاوارى کرد: «پاشا بە سوپايىکى گەورەو نيزامىکى سەربازى وا بەرەو ئيمه دى». ئەو کاتە بە جارى خراپ سەريان لى شيووا، چونکە هەموو ايان زانى کە پاشا بەر لەوێ ئەوان شوينى خويان وەر بگرن هەليان دەکووتیته سەر. . . نيوەرۆ داهاات هيشتا لەشکرى پاشا ديارنەبوو، بەلام دەمەدەمى عەسر بوو کە تەپ و تۆز وەک پەلە هەوریکى سى دەرکەوت، پاش ماوويىک شتىک وەک رەشايى يىک کە بو مەووايىکى دريژ، دريژ دەبووه بەسەر دەشتايى يەکەوێهە دهبینرا. بەرەبەرە سەرەسونگى و سوارهو بەشەکانى لەشکرەکە دەرکەوتن. ليرەدا (کۆرش) بەسواری لەگەل وەرگيرەکەى خوى و سى چوار کەسى تر خويان گەياندە لای «کليرخوس» و بانگيان کردو ئاگاداريان کرد کە سوپاکەى بەرەو ناوجەرگەى لەشکرى پاشا بەريت چونکە پاشا خوى لەوێ يە. کۆرش وتى «ئەگەر لەوێ سەرکەوين، هەموو شتىک تەواو دەبى». بەلام

سوپاکەى پاشا لەوێهەدا نەبوو، هيجگار زۆر بوو کوشتارىکى گەورە لەنيوان سوپاکەى کۆرش و پاشادا کرا، گريکەکان شەريکى ئازايانەيان کردو زيانىکى زۆريان لە سوپاکەى پاشاداو کۆرش دل خوش بوو کە گريکەکان فارسەکانيان لەپيش خويان دا رامالى و بانگەوازی، کردنى بەپاشاي خويان راهيشت. . . کۆرش لەوێ ترسا کە پاش پشت لە گريکەکان بگرى و شەق و پەقيان بکات، يەکسەر بەرەو پرووى چوو و لەگەل ئەو شەش سەد کەسەى لەگەلئى دا بوو هيرشى بردو ريزى سەربازەکانى پيش دەمى پاشاي سمى و شەش هەزار کەسى شکاند، پاشان دەنگ و ابلاوبۆوه کە بە دەستى «ئەرتاجرسس» ي سەرکردهکەيان کۆژرا، بەلام کە رايان کرد ئەو شەش سەد کەسەى کە لەگەل کۆرش بوون لە کاتى هەلمەت بردن و تەکان دانيان پەيوەندىيان تىک چوو و نەيان توانى راويان بنين و بەدويان بکەون و ژمارەيىکى زۆر کەم دواکەوتن، کە زۆر بەيان لەو کەسانە بوون کە کۆرش ناوى نابوون «هاورى نانى»، کە لەگەل ئەو ژمارە زۆر کەمە مایەوێهە پاشا چاوى پى کەوت و هاوارى کرد «پياوێهە دەبينم» و بى سەلەمينەوێهە پەلامارى داو زەبريکى ئاراستەى سنگى کردو قەلغانەکەى سمى و برينداربوو، دەش لىن کۆرش بە شمشيرەکەى خوى، خوى کوشت و هەر چۆنىک بيت کۆرش کۆژرا. لەو قوناخەدا سوپاي پاشاو گريکەکان ماووى سى ميل لىک دووربوون، گريکەکان ئەو هيزانەيان راو دەنا کە پرووبەر وويان ببوونەوێهە وەک بلنى سەرکەوتنىکى باشيان بۆرەخساوه، فارسەکان خەريکى تالان کردن بوون وەک بلنى سەرکەوتنەکەيان تەواوه، بەلام گريکەکان پاش ئەوێهە بويان دەرکەوت کە پاشاو سەربازەکانى بوونەتە کەلوپەلئى ئەوان، پاشا گوئى لە «تيسافرنوس» بوو کە يونانى يەکان ئەو

لهشكرانه‌يان به‌زاندووه كه پروو به پرويان بوونه‌ته‌وه و له‌سهر راوانانان به‌رده‌وامن، نه‌و حه‌له هيزه‌كاني خوي گردكرده‌وه و به شيوه‌يكي جهنگي ناماده‌ي كردن و هه‌نگاو‌يان هه‌ل هيناو كه گريكه‌كان ديتيان كه ريزگرتيان پته‌وو توكمه‌يه به‌رامبه‌ر فارسه‌كان سه‌رله‌نوئي سروودي كوشتاريان گوت و به گيانيكي دوژمنكاري له همي پيشوو به‌هيزتر په‌لاماريان دان، فارسه‌كان به‌رامبه‌ر په‌لاماره‌كه خويان نه‌گرت و رايان كرد و گريكه‌كان به دوايان كه‌وتن.

كه خور خهريك بوو تاوايي گريكه‌كان وه‌ستان و چه‌كي خويان كوكرده‌وه و ئيسراحه‌تيان كرد، له هه‌مان كات دا سه‌ريان سوورما كه «كورش» له هيج شويينكه‌وه درنه‌كوت و كه‌س هه‌واييكي بو نه‌ه... ينان... پاش نه‌وه‌ي له‌بابه‌ت مانه‌وه‌يان راويزيان كه شتومه‌كه‌كانيان بيتن ياخود بگه‌رينه‌وه سوپا گاهه‌ي خويان، برياري گه‌رانه‌وه‌يان داو ده‌مي شيوان گه‌يشته‌وه خيوه‌ته‌كانيان، بويان ده‌ركه‌وت كه هه‌موو كه‌لوپه‌ل و خوراك و خواردنه‌وه‌يان تالان كراوه، له‌به‌ر نه‌وه كه‌م و كوورپيكي زور كه‌وته ناو نازووچه‌ي سوپا‌كه‌يان، به جووري زوربه‌ي گريكه‌كان بي شيو مانه‌وه، له‌راستي دا ناني نيوه‌روشيان نه‌خوارد بوو. نه‌مشه‌وه‌يان تاوا به‌سهر برد. بو‌به‌ري به‌ياني سه‌ركرده‌كان كو بوونه‌وه، له‌گه‌ل روزه‌ه‌لان هه‌وايي مهرگي «كورش» يان بي گه‌يشت، كه نه‌م هه‌وايه‌يان بيست ناوميدى ييكي گه‌وره داي‌گرتن چ بكه‌ن باشه؟! چيشته‌نگاو بوو كه هه‌والده‌ران له‌لايه‌ن پاشاوه گه‌يشتن و هاتبوون كه قسه له‌گه‌ل سه‌ركرده گريكه‌كان بكه‌ن و پي يان گوتن كه پاشا سه‌ركه‌وتوووه و كورشي له‌ناو بردوووه، داوايان

لي ده‌كات كه چه‌كه‌كانيان دانين و بينه ده‌باري پاشاو نه‌گه‌ر بتوانن به‌خششي پاشايه‌تي بو خويان وه‌ربگرن، كه نه‌و قسانه‌يان كرد گريكه‌كان رقيان هه‌ل ساو پي يان گوتن كه سه‌ركه‌وتوو، چه‌ك دانانين، (كلينور) ي نه‌ركادي كه به‌تة‌من ترينيان بوو وه‌لامي دانه‌وه «نه‌وان به‌رله‌وه‌ي چه‌كه‌كانيان دانين ده‌مرن. پاش نه‌وه‌ي كه زور له سه‌ركرده گريكه‌كان هه‌ر يه‌كه به‌جورنيك مه‌سه‌له‌كه‌ي شي كرده‌وه له‌دوايي دا له‌سهر نه‌وه رييك كه‌وتن كه چه‌ك فرتي نه‌ده‌ن و خوياني بي‌پاريزن. پاشان (فاليئوس) گوتي: پاشا تاگاداري كردووين كه بيتان رابگه‌ينين كه ئيستا ئيوه ليرن نه‌وه شه‌ر راگرننه له نيوان ئيمه‌و ئيوه‌دا، به‌لام نه‌گه‌ر چ بو پيشه‌وه، يا پاشه‌وه بجوولين نه‌وه ماناي شه‌ر كردنه، له‌به‌ر نه‌وه داواي وه‌لام دانه‌وه‌ي نه‌م خاله ده‌كه‌م. «كليرخوس» وه‌لامي دايه‌وه: ئيمه‌ش هه‌مان بيركردنه‌وه‌مان هه‌يه. «فاليئوس» گوتي: مه‌به‌ست چي يه؟ كليرخوس پي گوت. مه‌به‌ستم شه‌ر راگرتنه نه‌گه‌ر ماينه‌وه، شه‌ر كردنه نه‌گه‌ر بو پيشه‌وه هاتين ياخود گه‌راينه‌وه له نه‌نجام دا «كليرخوس» بووه سه‌ركرده‌ي گريكه‌كان، كه پياويكي خاوه‌ن تاقي كردنه‌وه به‌هوش بوو. هه‌موو لاييك سوينديان خوارد كه ناپاكي له‌يه‌كتر نه‌كه‌ن و سويندخوري راستگو بن. «نه‌ريوس» كه سه‌ركرده‌يكي يوناني بوو پيشنيزي نه‌وه‌ي كرد كه به‌و ريگه‌يه‌دا نه‌گه‌رينه‌وه كه پي دا هاتوون، به‌لكو ريگه‌يكي دوورتر بگرنه به‌ر، كه پيوستيان به‌ نازووچه نه‌بي و له سوپاي پاشا دوور بن، كه نه‌تواني خوي كو بكاته‌وه و به‌سه‌ريان دا بدات. هه‌ركه تاريكي داها ت پيشه‌نگي سوپاي گريكه‌كان تواني خيوه‌تگاييك ساز بكات، به‌لام نه‌وانه‌ي دوايي گه‌يشتن خيوه‌تي خويان لي هه‌ل دا قاوقيژ و غه‌لبه غه‌لبه‌يكي زوريان ناپه‌وه كه

یه کتیریان بانگک ده کرد ته نانهت دوژمن گویئ
 لی یان بوو، به جوړئ نه وانهی لیوه یانه وه نزیك بوون
 له خیهو ته کانی خو یان دا رایان کرد، ته نانهت پاشاش
 ترسی لی نیشتبوو، گریکه کانی ترسیکی ناوخت
 دای گرتن به لآم کلیرخوس ترسه که ی ره واندنه وه که به
 «تولمیدس» ی بانگدهری راگه یانند که فرمانی
 بی دهنگ بوون و کپی بدات پاشان ده ست بکات به
 بانگک راهیشتن که «سه رکرده کان جار ده دن نه و
 که سهی زانیاری له مهر نه و گوی دریزه بینی که له نیوان
 چه که کان دا به رله لآ بووه نه وه ده هزار جونه بیهی
 ده دریتی» که سه ربازه کان له بانگه که گه یشتن دل نیا
 بوون که ترسه که یان شتیکی راست نی یه و
 سه رکرده کانیان له مه ترسی دوورن.

«تیسافرئوس» چند که سیکی نارد که له مهرجه کان
 بدوین، «کلیرخوس» پی گوتن جاری ده بی له پیشه وه
 شهر بکن چونکه قاو لتیان نی یه و هیچ گریکیک هدی
 نه وه ی نی یه که له گدل یونانی یه کان له مهر مهرجه کانه وه
 بدوی هه تاکر قاوه لتیان بو نه هینی، که هه والده ره کان به
 په له رویشتن و خیرا گه رانه وه و پاش مشت و مریکی زور
 شوینی ده سکه وتنی نازووخه یان پیشان دان و که کاتی
 لواو داهات کلیرخوس وه لآمی دانه وه که په یمانی شهر
 راگرتن ده به ستی و پی گوتن که یه کسه ره شوینی
 نازووخه یان پیشان دن، و نرای شهر راگرتن له گدل
 سوپاکه ی به شیوه بیکی جهنگی ریگه ی گرتنه به رو خوی
 سه رکرده تی پاشه ننگه که ی کرد، تووشی چند جوگه و
 جو بارو رووبار بوون و پردیان به دارخورمای که وتوو
 دروست کردو به سه ریان دا رویشتن و په رینه وه. پاش
 نه وه ی گه یشتنه دی یه کان رابه ره کان پی یان گوتن که
 ده توانن ثالیك و مهی و سرکه یان ده سکه ویت هه روه ها
 چند جوړه خورماینک.

پاشان «تیسافرئوس» به سیفه تی په یامبه ر له لایه ن
 پاشاوه هات و له گویه پاشای قه ناعت پی هیناوه که
 بیته ری نیشاند هریان، نه وانیش داواکه یان قبول کرد
 به لآم به گومانه وه. گریکه کان بیست روژ چاوه پروان
 بوون هه تا «تیسافرئوس» گه راپه وه، به لآم ریزه کانی
 خو یان تیک نه دابوو و به یه که وه نووسابوون و خو یان
 قایم کردبوو، چونکه له و رایسه دا بوون که پاشا
 به خو رایی نی یه که هانمان ددهات بمینیینه وه و هه ر
 کاتی هیزه کانی خوی کوبکاته وه په لآمارمان ددهات،
 له و ماوه یه دا «تیسافرئوس» گه یشت و له روا لته دا
 نیازی گه رانه وه بوو بو نیشتمان.

ری گرتنه بهر به گومان لیک کردن:

هه ر دوو لا ده ستیان کرد به رویشتن، «ناریوس» یش
 له گدل «تیسافرئوس» و «نوروناس» پیکه وه خیهو تیان
 هه ل دا، گریکه کان به گومانه وه سه ریان ده کردن،
 بو یه له کاتی ریگه دا به ته نیا ده رویشتن و
 ری نیشاند هری تایهت به خو یان به کارده هینا، نیوانی
 هه ر دوو له شکره که له (۳) میل که متر نه بوو. پاش
 رویشتنی سی روژ گه یشتنه شوو ره ی مادی، دوی نه وه
 له ماوه ی دوو روژدا (۲۴) میل رویشتن و له دوو چه م
 په رینه وه پاشان گه یشتنه شاریکی قه له بالغ که ناوی
 «سیاس» بوو میل و نیویک له دیجله وه دوور بوو.
 پاش شیوان یه کیك هات گریکه کانی ناگادار کرد، که
 سوپاکه ی «تیسافرئوس» شوئی هیرستان ده کاته سه ر و
 له باخچه که ی نزیکتانه وه هیزیکه ی گه وره هه یه، ناگاتان
 له خو بی و پاسه وانی بیکی قایم و توند له سه ر پرده که ی
 دیجله دانین، چونکه نه گه ر تیسافرئوس بتوانی شه و
 تیکی ددهات تاکو نه توانن په رینه وه له نیوان رووبارو
 نوکه نده که دا داده برین. گریکه کان به سه ر فیلی

فارسه‌کان که وتین و له‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانی له پرده‌که پهرینه‌وه، پاش رویشتنی ۱۵۰ میل له ماوه‌ی ده رۆژدا به‌ناو میدیادا تا گه‌یشتنه‌وه گوندانه‌ی که سهر به‌دایکی کۆرش بوون، تیسافر نووس بو‌ئوه‌ی سووکی به (کۆرش) بکات رینگه‌ی یونانی‌یه‌کانی‌دا که به‌ئاره‌زووی خویمان تالانی خه‌له‌و خه‌رمان و مه‌رو مالآت و شتی تری به‌نرخ بکه‌ن بکونله‌ نه‌بی.

پاش په‌وتی (۶۰) میل دیجله‌یان به‌جی هه‌یشت و تییینی شاریکی ده‌وله‌مه‌ندیان کرد که ناوی «کانیای» بوو که شوپینیکه‌ نزیك له شوپینی ئیستاو ده‌وتری «قه‌لای کیزوله» و له خوارووی شه‌رقاته. خه‌لکه‌که نان و په‌نیرو شه‌رایبان بو هینان، له‌وی‌وه به‌ کونده‌ی پف دراودا له رووباره‌که پهرینه‌وه

غه‌درکردنی تیسافر نووس:

پاشان گه‌یشتنه‌ زیی‌گه‌وره، له‌وی (۳) رۆژ مانه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌یج نیشانه‌ییکی کاری ناره‌وا له‌لایه‌ن تیسافر نووسه‌وه ده‌رنه‌که‌وت، کلیرخوس بریاری‌دا به‌پیی توانا له‌ گه‌لی‌دا کار بکات و ئه‌و گومانه‌ بن بر کات که بوته‌ هو‌ی دوژمنکاری‌ییکی ئاشکرا، گفتوگو‌ییکی زور له‌نیوان هه‌ر دوو لا کرا بو‌ئوه‌ی دل‌یان له‌ گومان پاک بکه‌نه‌وه‌و بر‌وا به‌ یه‌ك بینن به‌لام تیسافر نووس هه‌رچه‌ند به‌ رواله‌ت خو‌ی وانیشان‌دا که مه‌به‌ستی به‌رژه‌وه‌ندی‌و خزمه‌تگوزاری گریکه‌کانه‌ که‌چی له‌ نه‌نجام‌دا کاری نامه‌ردانه‌ی خو‌ی کردو داوه‌تی «کلیرخوس» ی و چه‌ند سه‌رکرده‌ییکی کرد بو‌ خواردنی شیوان و به‌ پیلان‌گرتنی بولای پاشاکه‌ی خو‌ی ناردنی له‌وی ملیان په‌راندره‌ا.

لیه‌وه‌ه باسی زه‌ینه‌فون ده‌که‌ین که جله‌وی سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاکه‌ی کردو به‌ره‌و کوردستانی عیراق هه‌نگاوی نا.

به‌ره‌و کوردستانی عیراق:

پاش گرتنی سه‌رکرده‌کان و کوشتنی سه‌د ئه‌فسه‌ره‌که‌وه‌ ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که له‌گه‌لیانا بوون، گریکه‌کان تووشی بارو دو‌خیکی په‌شیوو ناره‌حه‌ت بوون، وه‌ك سه‌یریان کرد له‌ هه‌موو لاره‌وه‌ریان دراوه، چاوه‌روانی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد که که‌س که‌ل و په‌لیان پی‌بفروشی، رابه‌ریک نی‌یه‌ رینوینی‌یان بکات، له‌نیوان چه‌ند رووبارو چه‌میك‌دا گیریان خواردوه‌و ناتوانن لی‌یان بپه‌رنه‌وه‌و بگه‌رنه‌وه‌ نیشتمان، ته‌نانه‌ت فارسه‌کانیش لی‌یان هه‌ل گه‌رانه‌وه‌و ده‌ستیان برین، بو‌یان ئاشکرا بوو ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنیش وه‌ده‌س بینن ناتوانن هه‌یج که‌س له‌ دوژمنانیان بکوزن، خو‌ ئه‌گه‌ر بشکین نه‌فه‌ریکیان رزگار نابیت. خه‌م و په‌ژاره‌و نائومیدی دای‌گرتن، ئه‌و ئیواره‌یه‌ که‌م که‌س له‌وانه‌ نایان خواردو ئاگریان کرده‌وه، به‌لام لی‌ی دریز بوون و خه‌و نه‌چوه‌و چاوی که‌س، هه‌موویان تاسه‌و شه‌یدیای نیشتمان و دایک و باوک و مندال و خیزانه‌کانیان بوون و وایان زانی که جاریکی تر نایان بیننه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند سه‌رکرده‌ییك‌ قسه‌یان کرد، «زه‌ینه‌فون» یش قسه‌ی خو‌ی کردو گوتی:

«ئالیه‌دا یه‌ك شت هه‌یه‌ که هه‌موومان ده‌ی‌زائین، پاشاو تیسافر نووس هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌ ده‌ستمان که‌وتبوو بو‌ خو‌یان برد، ئاشکرا شه‌ سوورن ئه‌گه‌ر بو‌یان بکرتی، ئه‌وه‌ی که ماویشمانه‌ ته‌فرو تونای بکه‌ن، وه‌ك ده‌بینم ده‌وری ئیمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که هه‌ر شتی پیمان بکرتی بی‌که‌ین تا‌کو نه‌هیلین بکه‌وینه‌ به‌رده‌ست فارسان، به‌لکو‌وا چاکتره‌ بو‌ ئیمه‌ که‌ مسوگه‌ری بکه‌ین ئه‌وان له‌ به‌رده‌ستی ئیمه‌ن. . . . هتد، پاشان له‌ سپه‌ر قسه‌کانی ده‌روات و پیشنیازی دانانی ژماره‌ییکی پیوست له‌ سه‌رکرده‌و ئه‌فسه‌ر ده‌کات و ده‌لی: ده‌بی ئه‌وه‌ بزانیان»

ژماره زوری و چند هیژیک سهرکهوتن له شهردا ودهس ناهینن، نهخیر که لایک دهچینه پیش دزی دوزمن و وهر هیژیکی معنهوی ههیه و خوداوهندی لهپشتهویه، دوزمن وهك بنکهینک خوی لهبر ناگری، هروهك تیبینی نیم خالم کردوه له بارهکانی سهربازی دا، نهو کهسانه ی که تا که نامانجیان نهویه که سهر سهلامت بی، تاسایی مهرگیکی کلوانه ی سووکانه دهرن، کهچی نهوانه ی پی بهوه دهبه ن که مردن تووشی هه موو خه لکی ده بی، ههول ددهن مهردانه بمرن، به زوری ته مه نیان دریز ده بی و نهگر بژین ژبانیکی بهخترتر راده بویرن، نه مانه راستین و ده بی دهرکی پی بکن و نیشانی بدن که نیوه پیای تازاو به وهجن و داوا له هی تر بکن که شوین پی نیوه هه ل گرن.

پاش نیم دوانه هی تر قسه یان کردو چند نه فسه ریک هه ل بژاردان که شوینی نهوانه ی به ده ست فارسه کان کوژران بگره وه.

زهینه فون نایاب ترین جلی سهربازی له بهر کرد وای زانی که خواوه ند سهرکهوتنی پی به خشیون، سهرکهوتن چاکترین چه کی گهره که، کلنیور باسی غه درو خیانه تی فارسه کان ی کردو گوتی نه گر مه به ستمان چهك سه ندن بی به دهستی خو مان و ناچار کردنیان بی که نرخی تاوانه کان یان بدن و له دواروژدا له دژیان دا جهنگیکی ره خساو بجه نگین، نهو چه له ئاسمان یاریده بی کومه لیک هیوای مه زمان هه یه له دهر بازبون دا.

ههر نهو قسانه ی کردو نه کرد هه تا به کیکیان پشمی و که سهربازه کان گوئیان له پشمینه که بو هه موویان چوکیان دادا پیکه وه وه سه جده یان بو خواوه ند برد که نهو نیشانه ی دهر کرد. . . پاش نهوه زهینه فون قسه ی تری

کردو گوتی: «نیوه شیایو نهوه ن پیایو تازاو ره شیدین و، تازاو جوانمه رد، له ناخوشی دا دهر باز ده بن، نهوه تان بینه وه و بیر که فارسه کان به سو پاییکی گهره وه هاتنه سهر «نه ئینا» و وایان نازانی له سهر زهوی ره شی ده که نه وه، به لام نه ئینی به کان تازاو چاونه ترس بوون، روو به پروویان بوونه وه و شکاندنیان.»

پاش نهوه ی زهینه فون کومه لیک پیش نیازی تری کردو کهس به ره لهستی نه کردو پی گوتن سهرکهوتنو نهو که سه یه که جهنگاوه ره و شهرکه ره، زیان که ره کانیش کوژراوه کانن.

گریکه کان ی دوو چاری قوچه قانی و تیر باران ده بن: له گه ل کوتایی قسه کان و گرد بوونه و هیان هه ل سان و راپه رین و ناگریان له گالیسکه و خیه ته کان یان بهردا، ههر که سی که لویه لی زیادی و بست له ناو خو یان دا دابه شیان کرد و نهوی مایه وه هس خستیانه ناگره وه، پاشان قاوه لتی به یانیان خوار دووایی له زبی گهره په رینه وه و به شیوه ییکی جهنگی له گه ل و لاخی باره لگر له ناو چوار گوشه ییک دا رویشتنی، که میك دوور که و تنه وه «میشریداتس» دهرکهوت به خوی و نزیکه ی دوو سه د سواره و نزیکه ی چوار سه د تیرهاوژ و قوچه فانی هاوژ، نهوان چه کی سووکیان پو شیبوو و زور خیرا غاریان ده دا.

به لام میشریداتس به ره و گریکه کان چوو وهك بلنی دوستیانه، ههر که ههر دوو لا له یهك نزیک بوونه وه پیاهو کان ی میشریداتس پیاده و سواره یان له پر تیر بارانیان کردن و نهوان تریش قوچه قانیان هاویشتن، هه ندیکیان زامدار کرد، پیشهنگی گریکه کان زور په ریشان بوون، به لام نه یات توانی وهك نهوان بکن، چونکه وهك نهوان تیره کان یان بری نه ده کرد، ئینجا زهینه فون بریاری دا که بو دواوه یان رامالی، به لام له کاتی راوانانیان

که سیان پئی نه گیراو له کاتی کشانه وهی دوژمنه کانیان زیانیکي زوریان تووش بوو، ته نانهت که له سهر پستی ولاخه کانیان بوون همل ده هاتن گریکه کانیان بریندار ده کرد. لیره دا زینه فون سهر زه نشت کرا چونکه له جهرگه ی سویاکه دا دور که وه وه و هیچ زیانیکي به دوژمنه کان نه گه یاند. ثم شهره ی که به رهنگاری بوون وای لی کردن که پاره ییکی زور بدن به و که سانه ی که قوچه قانی دروست ده کهن و ژماره ییکی زور بینه قوچه قانی هاوئیزو له گه ل سویاکه ی گریکه کان بن نه ک جاریکي تر تووشیان بینه وه و پهریشانیان بکه ن، ثم روزه وه ستان و بو روزه دووم له هه ستان و ده بایه له جوگه که به پرنه وه له ترسی ته وه ی تووشی دوژمن نه بن، پهرینه وه «بیش ته وه ی «میشریداتس» سهری ده ریئنی ثم جاره هزار سواره و چوار هزار تیرهاوئیزو قوچه قانی هاوئیزو له گه ل بوو. ثم ژماره یه شی له «نیسافرئوس» ده سکه وتوو بوو و به لینی پئی دابوو نه گهر ژماره ییکی تاوا جه ننگاوه ری هه بی ته وه به ئاسانی گریکه کان دیل ده کات و ده یان داته ده ست ته وه، له نرخ که م کردنه وه ی گریکه کانی له سهر بنه چه یه حساب کردبوو که له هه لمه تی یه که می دا هه رچه ننده که هیزه که ی که م بوو که چی تووشی زیان نه بوو به لکو به پیچه وانه وه ته و زهره ییکی گه وره ی له وان دا.

به لام که هیرشیان هینا ثم جاره خراب شکان، زور له پیاوه کانی فارسه کان کوژران و هه زده که سیش به دیل گیران، گریکه کان له خوینانه وه ده ست پیشخه ری یان کرد له شق و پق کردنی لاشه کانیان بو ته وه ی ترسیکی گه وره تر بخه نه ناو دوژمن. پاش ثم راکردنه و شکانه ی دوژمن، گریکه کان ریگه یان به دلنیای گرتنه به رو گه بشته شاریکي گه وره و چول که پئی ده وترا «لاریسا» و له کونه وه میدی یه کان لی

داده نیشتن. دوا ی پرویشتنی ۱۸ میل گه بشته قه لاتیکی سخت و قایم، نریک شاری «میلا» که روزه له روزه ان تاوه دان بوو و شوینی میدی یه کان بوو، پاش ته وه ی به ده یان میلی تر ریگه یان بری و تووشی فارسه کان بوون و شهریان له گه ل کردن و زوریان لی کوشتن و خوین چاک کوکرده وه و چند جاریک هیرشیان برده سهر فارسه کان و شکاندنیان و به هه موو لایک دا رایان کرد، ناچار بوون ریگه یان بگورن ته و ریگه یه بگرن که ده یان گه بینه ته وه دی یانه ی که ناگریان تیدا نه کرا بووه، ته و گوندانه یان سووتاند که تیایان دا جمان بو ته وه ی نه هیلن دوژمن لی یان نریک بینه وه، به لام سهریان سوورما بوو چی بکه ن باشه، ناچار بوون بیر له حالی خوین بکه نه وه سهر کرده کان کوونوه ییکیان کرد، دیله کانیان هینا له و ناوچانه یان پرس ی که ده وره یان داون پئی یان گوتن که خوارووی به ره و بابل و میدیایه و ریگه ی به ره و روزه لات بو شووشه و هه مه دان ده چی و ریگه ی به ره و ژوررووی به سهر چیاکانه وه بو لای (که ردوکان) کورده کان ده چی و بوین روون کردنه وه ته و نه ته وه یه، چیانشینن و زور نازان و مل که چی پاشا نین، له راستی دا سویایکی پاشا که سه دو بیست هزار که س ده بوو جاریک غه زووی ولاته که ی کردن له بهر سه ختی و ره قه نی رن زه وی یه که ی یه کیان به سه لامه تی لی نه گه رایه وه . . . سهر کرده کان به ته و اوته ی له و زانیاری یانه گه بشتن و لایه کیان له و که سانه جیاکرده وه که شاره زاییان له ریگه یان دا هیه له هه موو لایه که وه هیچ شتیکیان ده رنه بری که چ ریگه ییک ده گرنه بهر، به لام بیران له وه کرده وه که پیوسته «کوردستان» له ریگه ی چیاکانه وه داگیر بکه ن، چونکه ته وان به پئی قسه ی دیله کان هه که له و کوردانه تیبه ربن ده گنه نه رمینیا که ولاتیکی

به‌رین و ده‌وله‌مهندهو «ئورونتاس» حوكمدارى ده‌كات، له‌وى‌وه وهك ديله‌كان گوتيان - پياو به ئاسانى به هه‌ر لايه‌ك دا حه‌زبكات ده‌توانى ب‌روات. بو موباره‌ك باوى ئەم مه‌به‌سته‌يه قوربانيان پيشكه‌ش كردو فه‌رمانيان دا كه پاش نانى شيوان هه‌ر كه‌سه خوى بپيچيته‌وهو ئاماده‌بى كه شوين ئەفسه‌ره‌كانيان بكه‌ون كه فه‌رمانيان بو ده‌رده‌كرى.

به‌ره‌و كوردستاني عيراق:

هيشا شه‌وى به‌به‌ره‌وه‌مابوو كه ئيشاره‌ته‌كه دراو راپه‌رپين و به‌ره‌و چياكه بوى ده‌رچوون و به‌ره‌به‌يانى گه‌يشته ته‌پله سه‌رى، سوپاكه هه‌موو راره‌وه‌كاني برى، به‌ره‌و گوندى ناوچياكان چوون، خه‌لكه‌كه به‌كسه‌ر له مال ده‌رچوون و به‌ خاوو خيزانياه‌وه روويان كرده شاخه‌كان، خوارده‌مه‌نى يىكى زور بو گريكه‌كان به‌جى ما، زور ده‌فرو هه‌روو ئامانى مس له ماله‌كان دا هه‌بوون، يونانى‌يه‌كان شتيكيان لى نه‌بردو به‌دواى خه‌لكه‌كه نه‌كه‌وتن، ويستيان به نه‌رم و شلى له‌گه‌ليان بجوولنه‌وه، په‌نگ بى ئەوانه دوژمنى پاشابن و ريگه‌يان ده‌دهن به سه‌لامه‌تى له هه‌رئمه‌كه‌يان و گوزه‌ر بكه‌ن، به‌لام خوراك شتيكى پيوست بوو، هه‌رچى كه‌وته ده‌ستيان برديان، خه‌لكه‌كه گوپى پى نه‌دان كه بانگيان كردن و، له راستى دا هيج نيشانه‌يىكى دوستانه‌تيان به‌رامبه‌ر گريكه‌كان ده‌رنه‌خست.

كه دواكه‌س له لوتكه‌كه‌وه بو ناو گونده‌كان شوپ بووه، ئەو حه‌له تاريكى داها‌تبوو، سه‌ر كه‌وتن و دابه‌زين رۆژيكي ته‌واوى خاياند، ئەو حه‌له ده‌سته‌يىك له خه‌لكه‌كه هيرشيكيان برده سه‌ر پاشبه‌ندى گريكه‌كان و هه‌نديكيان لى كوشتن و هى تريان به‌ردو تير بريندار كرد، هه‌رچه‌نده كه ژماره‌ى كورده‌كانيش كه‌م بوو، كه‌چى له ناكاو گريكه‌كان به‌سه‌ريان دا وان،

له‌راستى دا ئەگه‌ر ژماره‌يىكى زياتريان له‌گه‌ل بوايه له‌وانه‌بوو به‌شيكي زور له سوپاكه ق‌ر بكه‌ن.

له‌به‌ر ئەوه ئەو شه‌وه له دى‌يه‌كان دا مانه‌وه‌و كوده‌كانيش له‌سه‌ر چياكان ژماره‌يىك مه‌شخه‌ليان داگيرسان له ده‌وره‌ى خويان دا. به‌يانى به‌هيزترين چوارپى يان له‌گه‌ل خو برد كه شتومه‌كه‌كانيان هه‌ل بگرن و هه‌موو كوئله‌كانيان به‌رئلا كرد چونكه ژماره‌يىكى زور له چوار پى بارى كه‌لوپه‌ل و كوئله ده‌بووه هوى خاوو خليسكى ريگه‌به‌رين و ژماره‌يىكى زور له پياوى به‌رپرسيار له‌وه كاريكى بى سوود بوو، له‌گه‌ل ئەو هه‌موو ژماره زوره خه‌لكه‌ى له‌گه‌ليانه ده‌بوايه دوو ئەوه‌نده ئازووخه‌ى پيوستيان پى بى، بوپه له ريگه‌ى بانگه راهيله‌ره‌وه فه‌رمانه‌كانيان ده‌ر كردو جى به‌جى كران.

كه نانى به‌يانيان خوارد بوى ده‌رچوون، رۆژى دووهم په‌شه‌بايىكى پيس هه‌لى كرد، به‌لام ده‌بوايه هه‌ر برون چونكه ئازووخه‌كه به‌شى نه‌ده‌كردن، كورده‌كان «زه‌ينه‌فون به دوژمن ناويان ده‌بات - ك. ع -» چەند هيرشيكى توندوتيزيان هيناو له راره‌وه ته‌نگه‌به‌ره‌كان دا خويان دانوساندا، ئەمه‌ش واى كرد كه گريكه‌كان له‌سه‌رخو برون، كورده‌كان تير بارانيان كردن و هى زور ئازايان له گريكه‌كان كوشت و بريندار كردو ناچاران كردن كه له هه‌مان كات دا كه ده‌كشینه دواوه شه‌رپيش بكه‌ن، چونكه كورده‌كان شوپنى سه‌خت و دژيان له چياكان و ريره‌و په‌وه‌زه‌كان دا گرتبوو و خويان لى قايم كردبوو.

زه‌ينه‌فون چەند كه‌سى له كورده‌كان به‌دليل گرت، هه‌نديكى لى كوشتن و برياريان دا كه سوود له هه‌نديكى تر بينن تا هه‌رئمه‌كه‌يان پيشان به‌دن،

هه‌ره‌شه له كوردی كرا كه ئەگەر شارەزای بەرینگەییکی تر هەبێ پێی نەووتن و كوشتیان .
كوشتار له چیاكان دا :

پاش نیوه‌رو كۆمه‌لیك جه‌نگاوه‌ر به‌ره‌و شاخه‌كان ته‌گبیری ئەوه‌یان كرد ئەگەر به‌رزایی یه‌كه بگرن ده‌بێ شەوی ئیشك بگرن و به‌یانی ئیشاره‌تی هێرش بردن ده‌ركه‌ن و ئەوانه‌ی له‌سه‌ر لوتكه‌كه‌ن په‌لاماری چیا‌یی یه‌كان به‌دن كه‌ ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر پاره‌وی ده‌ره‌وه‌ی دۆله‌كه‌وه هه‌یه كه‌چی پێوسته ئەوانی تر به‌و به‌ری خیرایی یه‌وه بگه‌نوه ئەوان .

پاش ئەم رێك كه‌وتنه له‌سه‌ر كێشانی ئەم نه‌خشه‌یه‌، نزیکه‌ی دوو هه‌زار پیاو راپه‌رین، ئەو حه‌له دایه رێژنه‌ی باران، زه‌ینه‌فۆن له‌گه‌ل پاشبه‌ندی سوپا‌كه به‌ره‌و ده‌ربوونه ئاسایی یه‌كه‌ی دۆله‌كه‌ چوو كه‌ سرنجی كورده‌كان بۆ ئەم پاره‌وه راکیشی، بۆ ئەوه‌ی ئەو كه‌سانه‌ی ئیشیان پشت لی‌گرتنی كورده‌كانه ئاشكرانه‌بن . كه‌ پاشه‌نگه‌كه‌ گه‌یشته جوگه‌ییك ده‌بوا‌یه لی‌په‌رینه‌وه تا رینگه‌ی خۆی به‌ره‌و به‌رزایی یه‌كه به‌ری، كورده‌كان به‌ردی گه‌وره گه‌وره‌یان گلۆر ده‌كردوه كه هینده گه‌وره بوون پر به‌ عه‌ره‌بانه‌ییك بوون، له‌به‌ر ئەوه نزیك بوونه‌وه له‌ پاره‌وه‌كه تا بلی زه‌حمه‌ت و گران بوو، كه ده هه‌زار سه‌ربازه‌كه دیتیان كه‌ عه‌ملیات له‌ یه‌ك لا ناكریت، هه‌ولیان بۆ شوینی تر داو به‌ راستی به‌رده‌وام بوون، هه‌تاكو شه‌و داها‌ت، وه‌كه وایان زانی كه‌ پاشه‌كشیان دیارنی‌یه، بۆ شیو خواردن گه‌رانه‌وه، له‌ناو پاشه‌نگه‌كه‌ هی وا هه‌بوو ته‌نانه‌ت نانی به‌یانی‌شی نه‌خوارد بوو، به‌لام كورده‌كان به‌رده‌وام به‌ درێژایی شه‌و به‌ردیان گلۆر ده‌كردوه‌وه گرم و هۆری ده‌ها‌ت .

له‌ نیوه‌شه‌ودا رێك كه‌وتن و له‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانی گه‌ردبوونه‌وه و كش و مات به‌ره‌و دۆژمن چوون، له‌به‌ر ئەوه‌ی كه‌ ته‌م بوو نه‌بینران، و له‌ كورده‌كان نزیك بوونه‌وه، به‌لام هه‌ر كه‌ یه‌كتریان به‌دی كرد ده‌نگ و

هاواری شه‌ر به‌رز بووه كورده‌كان رینگه‌كه‌یان چۆل كردو رایان كردو ژماره‌ییکی كه‌میان لی‌كۆژرا چونكه‌ مرۆفی خۆش به‌زبوون .

كه‌ فریسوفوس، گو‌یی له‌ شه‌پوور بوو یه‌كه‌سه‌ر هێرشیان بۆ سه‌ر لوتكه‌ی چیا‌كه بردو هه‌ندی سه‌ركرده به‌ره‌و رینگه‌ی تر چوون كه‌ پێی خوستی كه‌م له‌سه‌ر بوو، ئەوانه‌ زوو شوینی خۆیان گرت، زه‌ینه‌فۆن له‌گه‌ل پاشه‌نگه‌كه‌دا هه‌مان رینگه‌ی گرت به‌ر كه‌ پێشه‌نگه‌كه‌ بریبووی، چونكه‌ بۆ چوارپێی بار پیا‌رویشتی ئاسان تر بوو، نیوه‌ی تری پیا‌وه‌كانی له‌ پاشه‌نگی چوارپێ یه‌كان دانابوو، كه‌ پێشكه‌وتن گه‌یشته لوتكه‌ییك كه‌ به‌سه‌ر رینگه‌كه‌ی دا ده‌نۆری، دیتیان دۆژمنی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌و خۆی لی‌دا نووساندوه‌وه‌و قایم كردوه . له‌و حه‌له‌ته ده‌بوا‌یه یا لوتكه‌كه‌یان پێ‌چۆل بکه‌ن یاخود له‌ گریكه‌كان داده‌برین . ئەوان ده‌یان توانی به‌و رینگه‌یه‌دا برۆن كه‌ ئەوانی تر گرتبوویان، به‌لام ئەو رینگه‌یه‌ی تر تاكه رینگه‌ییك بوو كه‌ چوارپێ ده‌توانی بیبری، پاشان بانگی ئازایه‌تی نواندنیان دا، به‌ كۆمه‌لی چهند به‌تالیونیك هه‌لمه‌تیا‌ن برده سه‌ر لوتكه‌كه‌، له‌ هه‌موو لایه‌ك هێرشیان نه‌برد به‌لكو رینگه‌یان پێ‌دان ئەگه‌ر كورده‌كان وستیان رابكه‌ن، له‌ كاتی به‌ سه‌رکه‌وتن دا هه‌ر یه‌كه‌ چا‌كترین رینگه‌ی دوزی‌یه‌وه، دانیشه‌نده‌كان تیربارانیان كردن و به‌رده‌بارانیان كردن، به‌لام كه‌ نزیك بوونه‌وه له‌ هێرش بردن دا به‌رده‌وام نه‌بوون، له‌ ئەنجام دا شوینه‌كه‌یان به‌جی هیش‌ت و رایان كرد .

كه‌ گریكه‌كان ئەو چیا‌یه‌یان بری، سه‌یریان كرد شاخه‌ییکی تریان له‌پیشه‌وه دۆژمن خۆی لی‌دا قایم كردوه، بریاریان دا په‌لاماری ئەویش به‌دن، به‌لام زه‌ینه‌فۆن ده‌ركی به‌وه كرد ئەگه‌ر چیا‌ی یه‌كه‌م پێ‌ پاسه‌وان به‌جی به‌یلتن، دۆژمن ده‌گرته‌وه‌وه كه‌ و لاخی

باری پيدا ده پروات هيرشي ده بريته سهر، قه تاري كاروانه كه دورودريژ بوو، له بهر نه وه هردوو نه فسهری سهد. نه فهره كه «سيفسودوروس» و «نارخاجوراس» ی لی به جی هيشتن و زهينه فونيش نه وهی كه مابوون به ره و شاخه كه ی تری بردن.

هيشتا چيایيكي تر مابوو له وی تر ره ق تر بوو ده بوايه بگیری، وا دياره كه گريكه كان لی نزيك بوونه وه دانيشمهنده كان بی شه پرکردن چوليان کرد، ثم كاره سهری هه موو كه سيكي سورماندو وای لی کردن كه له و باوره دا بن نه وانه له وترسه چوليان کردوه نه وه كه مارو بدرين و شت و پت بکړين، له راستی دا گريكه كان شتيكي تريان بينی، له سهر لوتكه كه وه ديتيان كورده كان له خوار پنگه كه وه «دوله كه وه» هه موويان ده رپه رين و په لاماری پاشه ننگه كه بيان دا.

زهينه فون له گه ل چند كه سيكي ته مهن كه متر به سهر لوتكه كه كه وت و فرمانی به وانی تر دا كه له سهر خو برؤن تا ده سته كانی تری پاشه ننگه كه بی يان بگن و ناگاداری کردن كه به چه كه وه له سهر زه وی بيكي ته ختایی بوه ستن نه وهی كه مينك له دوله كه دا ده رؤن، نه و حله «نارخاجوراس» هات و بی گوت كه پياوه كانی له چياكه دا رامالران و «سيسودوروس» و «نه مفيكراتس» و نه وانی له گه لیان دا بوون گشتيان كوژران چونكه نه يان ويرا بازده نه سهر خوار تاشه به رده كه وه به پاشه ننگ بگن، كه كورده كان ثم سهر كه وتنه يان به دی هينا، له سهر لوتكه ی به رامبه ر چياكه ی سی به م ده ركه وتن، زهينه فون به هوی وه رگيريكه وه بی گوتن كه پيشنيازی شه رپراگرتن ده كات و داوای به ده سته وه دانی كوژراوه كان ده كات، نه وانش وه لاميان دانه وه كه لاشه كانیان

بی ده دهنه وه به مهرجی گريكه كان ماله كانیان نه سووتين. زهينه فون به وه رازی بوو. کاتی كه ثم گفتوگويه له نارادابوو هه موو خه لکی ناوچه كه پڑانه سهر چياكه وه كه گريكه كان له چياكه دا شوربوونه وه به ره و لای نه وانه ی به چه كه وه ستابوون، دوژمن به ژماره ييكي بی شومارو ده ننگيكي به ترس په لاماریان دان و له کن لوتكه ی نه و چيايه ی كه زهينه فون لیوه ی شورده بووه كورده كان ده ستیان کرد به غلورکردنه وه ی به رد، قاچی پياو نيکیان شكاندو، نه وهی كه قه لغانه كه ی زهينه فونی هه ل گرتبوو رای کردو قه لغانه كه ی له گه ل خوی برد، نه وسا سوپاكه ی گريكه كان هه مووی گردبوونه وه و شونيكيان کرد به سوپاگه و كومه ليك خانووی به ئيسراحت و زور خوراکیان بينی، هه روه ها شراب زور بوو به لام له سهر دابی به گه چ سهر گيرايوان ناخنی بوو. كوژراوه كانیان درايه وه ده ست و نيژران. رؤزی دووه بی ری نيشاده رپنگه يان گرتنه بهر، دوژمن له پشته وه په لاماری دان و وستی نه يه لی به هيچ رينچكه ييكي ته ننگه به ردا تپه رن و ده سه لاتی خویان به سهر دا بسه پين. له رويشتن دا گريكه كان تووشی چندين په لامارو سه ختی و دژوار بوون، له بهر نه وه هه ول و ته قه لایيكي زوريان ده دا كه له به رزای دا برؤن و له نشيودا نه بن نه وه كه كورده كان به سهر يان دا زال بن. بويه به و رپنگايانه دا ده رويشتن كه ليان دور بوون، چونكه چه كه كانیان ته نيا تيروكه وان و قوجه قانی نه بوو، به لكو تيره او نيژی هينجگار كارامه و شاره زابوون، كه وانه كانیان دريژی له نيوان چوار پينچ بی ده بوو، تيره كانش له سی بی دريژتر بوون.

له کاتی تيره او يشتن دا بی چه بيان ده برده پيش و کوتایی خواره وهی كه وانه كه ی له سهر گير ده بوو نه وسا

ژئی به که یان راده کیشا تیره کانیان قه لغان و زری یان
دهسه

گوزه رکردن به رهو ئه رمینیا:

پاش ئه وهی له دهست کورده کان خو یان ده رباز کرد،
لهو دئی یانهی پروویان له پرووباری دیجله به سوپاگای
خو یان لی داکوتا، ئه و شوینهش سنووریک له نیوان
«ئه رمینیا» و «کوردستان» پیک دینی، ئالیره دا گریکه کان
حه سانه وه، دلشادیشن به وهی که ئاو نیشته توه،
پرووباره که نزیکه ی نیومیل و زیاتر له چیاکانی
کوردستان دوور بوو، له بهر ئه وه که لیره دا مانه وه هتا
بلیسی گوشاد بوون، ئازووخه زووره، به زوری لهو
هیلاکی و ماندوویی و چه رمه سه ری به دهوان که
به تووشیانه وه هاتبوون، چونکه به رده وام ماوهی
هفته ییک خه ریکی شه رکردن بوون له کاتی
تیه ربوونیان به هه ریمی کورده کان دا، که تیایدا زیاتر
دوو چاری شهرو ناخوشی هاتن له وهی که به ره نگاری
«پاشا و نیسافر نووس» بوون، له بهر ئه وه بیری ده رباز بوون
لهو هه موو پرووداوانه وای لی کردن که خه وئیکی باش
بخه ون.

لیره دا ده وه ستین و باسی ئه رمه ن و ماردینی و
کلدانیه کان ناکه یین که ئه لقه له گوئی ئورونتاس و
ئه رتوخاس بوون، چونکه هه ر پرووداویک بووه شتیکی
سه ره کی نه بووه، هه رچه نده که کورده کان کولیان نه داو
به داوای یونانی یه کان که وتن که ویستیان له دیجله
به رنه وه، وه کو دیتیان ئاو تا سنگیان دئی، نه یان توانی
له ئاوه که بدهن و خو یان رابگرن، چونکه ته وژی
ئاوه که توندوتیژ بوو، ههروه ها گه ر یه کی دهستی بخاته

سه ر سه ری بو به رگری کردن له خوئی ئه وه ته نیسا بو
خو یاراستن بووه له تیرو هاو یژ راوی تر، له بهر ئه وه
کشانه وه له سه ر که ناری پرووباره که خیه و تیان لی هه ل دا
پاش ئه وه سه ر یان کرد چه ند کومه له کوردیکی زوری
چه کدار گردبوونه ته وه و سه ر لوتکه ی چیاکه یان گرتووه،
ئه و حه له گریکه کان هه ستیان به نا ئومیدی ییکی گه وره
کرد، ئه و سه ختی و گرانی یه یان تیینی کرد ئه گه ر له
پرووباره که بدهن، ههروه ها ئه و سه ربازه ئاماده بووانه یان
تیینی کردن که ریگه ی په رینه وه یان لی ده گرن، له بهر
ئه وه ئه و پرژو و شه وه مانه وه نه یان ده زانی چ بکه ن.
زهینه فون خه ونیکی بینی که خوئی کوت کراوه، به لام
کوته که له خو یه وه په چراو خوئی به سه ربه ست و به ره لالا
بینی و ههستی به دلنیایی کرد که بارو دوخیان به ره و
باشی ده چیت. پاش ماوه ییک ده ستیان کرد به
پرویشتن و که کورده کان دیتیان که کاروانی که لوپه ل
که می ماوه، له ئه نجامی ئه مه وه ده ستیان کرد به تیر
باران و قوچه قانی هاویشتی بو گریکه کان، ته نانه ت که
له ئاوه که ش ده په رینه وه هه ندیکیان به تیری کورده کان
په ریندار بوون، هه تاوه کو له ئاوه که په رینه وه له ده ست
کورده به رگری که ره کان ده رباز بوون و هه تا کو پی یان
نایه خاکی ئه رمه ستان لاپه رینه ییکی تر کرایه وه له
پرووداوی تر که ئیمه لیره دا لی نادوین و تا ئیره
ده وه ستین.

ئه نجام:

۱ - ئه وی به وردی ئه م کتیبه بخوینیه وه بوئی
ده رده که ئی که زهینه فون وه ک سه ربازیک له گه ل ده
هزار گریکه که نه بووه، به لکو مرو فیکی ژیره و

رۆشنپیر بووه، جگه له مه بهستی دهسکهوتنی مادی که چۆته ریزی لهشکری کۆرشهوه، وهك گه ریدهیهك و میژوونوسیکیش به گه ل سوپاکه کهوتوووه.

۲ - زهینهفون هه رچهنده له نازایهتی یونانی یهکان کهم ناکاتهوه مۆرکی پیل هه ل برین له باس کردنی جهنگاوه ره گریکهکان به نووسینه که یه وه دیاره، به لام زور رووداویشی به دهسپاکی یه وه نووسیوه.

۳ - نووسه هه رچهنده کوردهکان، به (دوژمن) ناو ده بات، به لام به و پیری نازایهتی و له خو بو بردن باسیان ده کات و له و نهشکه نهجو شه ره شق و چه رمه سه ری به زوره ده دوتی که له خاکی کوردستان دوو چاری بوون.

۴ - زهینهفون ریگی شووشه وه مه مدانی نه گرتوته بهر، واته رووی نه کردوته کوردستانی ئیران نه وهك فارسهکان زه بر له سوپاکه ی بدن، نه مه له لایهك و له لایهکی تره وه نزیك ترین ریگی گرتوووه که له ریگی کوردستانی عیراقه وه بچیته کوردستانی تورکیا و له ویشه وه بو یونان.

۵ - نه و به شانیه که په یوه ندی یان به کورده وه هه به چاکترین به لگه ن به ده ست میژوونوووسان، که کورد وهك نه ته وه ییک هه رگیز سه ر بو بیگانه شو ر ناکات و نه و پیری قوربانسی ده دات که ناوچه که ی خو ی بیاریزی و ناهیلی بیگانه ولاته که ی پیل بکات.

۶ - هه رچهنده که گریکهکان چهك و جبه خانه یان له کورده چیا یی یه کان تازه تر و بالاتر بو وه نه خشه ی

جهنگی و سه ربازی ریک و پیکیان په بیره و کردوووه، به لام جهنگاوه رانی کورد کاریکی وایان پیل کردوون که با به دهواری شری نه کردی.

۷ - زهینهفون تووشی هه له ییکی میژووی بووه که میدی یهکانی به فارس ناو بردوووه، که چی نه ژادو ره سه نی کورد میدی یهکانن.

۸ - کوردهکان سه ریان بو پاشاکانی فارس شو ر نه کردوووه بهرگریان له ناوچه ی خو یان کردوووه چیا گه ردن که شهکان بوونه ته قه لاتی سهخت و قایم بو خو پاراستن و بهرگه گرتن و بهرگری کردن.

۹ - زهینهفون پیل له جهرگی خو ی ده نا که باسی نازایهتی کوردهکان ده کات که چون رو به رووی لهشکه که ی بوونه وه زهبری خو یان وه شانندو زوریان لی کوشتن، نه م دان پیا نهش باوه رنامه ییکی میژووی گه شه له میژووی پر شانازی گه لی کوردمان.

له راستی دا زهینهفون نیوی کوردی به شیوه ی نه مروی، یانی (کورد) نه هیناوه، به لکو ناوی (که ردوخوی) بردوووه، به لام له نیو نه و کتیبه ی، که به زمانی عه ره بی و هیندیك وه رگیرانیسی به زمانی ئینگلیزی بلاو - بوته وه نه م ناوانه ی وه کو زه نه فون له به ره مه که ی دا باسیان ده کات وایان ناو نه بردوون به لکو به شیوه ی نه مرو ناویان هیناون، بر وانه:

ناناباسیس، کتیبه (۴)، تیکسته یونانی که ی.

(رۆشنپیری نوی)

حملة العشرة آلاف

كمال غمبار

« الحملة عادي فارس »

نصف رجب رينير - غني مسر - معرف وشرنجان
وبلاد فارس وبيزنطة والاناصول ذات قدر واف من
الوضوح وممتعة فهي في حد ذاتها سجل حافل
بالمجازفة والمهارة العسكرية ولذا فإن كتاب (حملة
العشرة آلاف) تعتبر من الكتب التاريخية القيمة ونال
الكتاب شهرة واسعة، فيذكر المؤرخ مثلاً بأن
مجموعة من الناس سمعوا عن ذلك الزحف
الاغريقي الذي جاء من الاناصول الى العراق، وفي
معركة لم تستمر اكثر من ساعة قتل فيها كورش وأبيد
جيشه الذي كان قومه نحو عشرة الاف محارب .
واصل الاغريق تغلغلهم في براري آشور وجبال قرد
وأرمينيا وبلغوا قلعة (ماد) وعبروا الجداول والانهار
ووصلوا مدينة مزدهرة اسمها (سيتاس) التي تبعد نحو
ميل من نهر دجلة ثم دخلوا موطن كورش واحتلوا
أراضيهم وبلادهم، يصف الكتاب بدقة رحي
المعارك التي دارت في تلك البلاد وحالة جيوشها

وبعدها بتحدث الكتاب عن غدر تيسافرنوس من قبل كليرخوز الذي كان يتظاهر بالمحبة والمودة له وقُضي عليه ووعلى عدد من قادة الاغريق الذين اتهموا بالتآمر مو كورش وضربت اعناقهم،

يصف المؤرخ المذكور مسارتلك الحملة والتي ترجمها يعقوب افرام منصور عن الانكليزية الى اللغة العربية بشكل مفصل ويتحدث بأمانة ودقة عن الظروف القاسية المريرة التي اجتازتها ومن خلالها واثناء مرورها بأرض كردستان المقاومة العنيفة من قبل الاكراد القاطنين في مناطق الجبال حيث استخدموا النبال والمقاليع والسهام واحدثوا فيهم اصابات بليغة وتكبد الاغريق خسائر فادحة .

لقد تناولنا في عرضنا للكتاب الجوانب التي تتعلق بالكرد وحاولنا القاء ضوء كثيف عن المعارك التي دارت رحاها بين الجيش اليوناني والاكراد . يصف زتيفون في كتابه هذا كيف ان الاكراد لم يخضعوا للعاهل الفارسي وقد ورد في سياق حديثه : « ان هؤلاء القوم يقطنون الجبال ، وانهم بوسائل جداً ، وغير خاضعين للعاهل ، والحقيقة ان جيشاً ملكياً ، قوامه مئة وعشرون الفاً ، غزا مرة ديارهم ، فلم يعد منهم فرد واحد بسبب وعورة الارض التي وجب عليهم ان يوغلوا فيها»

والجدير بالذكر ان هذا الكتاب يتناول حقبة هامة جديدة باهتمام المؤرخ ورجال التاريخ تعود الى القرن الخامس قبل الميلاد سجل فيها المؤرخ ذلك الحدث التاريخي تسجيلاً مفصلاً ، وبقدر مايعني شعبنا الكردي في تلك الفترة تناولنا مايمت بصلة بشعبنا لأهمية الكتاب تاريخياً وجغرافياً ولما فيه من وصف احوال البلاد الاجتماعية والاقتصادية ، ولاننسى بأن هذا السفر فتح نافذة واسعة امام اليونان فاطلوا منها على حضارات الشرق القديم ، ولعله من جملة الحوافز لتوسع الاسكندر المقدوني نحو بلدان الشرق القديم .